

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 9 mars 2005

Nr 127—138

INNEHÅLL

Nr		Sidan
127	Lag om dödförklaring	487
128	Lag om ändring av 6 § i lagen om beräkning av laga tid	493
129	Lag om ändring av 7 kap. 6 och 8 § i lagen om aktiebolag	494
130	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om justitieministeriet	495
131	Statsrådets förordning om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor	497
132	Kommunikationsministeriets förordning om taxitaxor	499
133	Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar	502
134	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 6 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om verkställande av systemet med exportbidrag och säkerheter samt import-, export- och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter	505
135	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om fördelningen av det anslag som av statsmedel skall betalas för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsövården samt om lämnandet av redovisning angående användningen av anslaget	506
136	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats andra än trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädbestånd och jordbrukets produktionsbyggnader under år 2004	508
137	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av lagringsstöd för trädgårdsprodukter 2004	509
138	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2004	510

Nr 127

Lag

om dödförklaring

Given i Helsingfors den 4 mars 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

En person som har försvunnit kan förklaras död genom beslut av en domstol eller

magistrat i den ordning som föreskrivs i denna lag.

2 §

Verkningarna av dödförklaring

Den som har dödförklarats anses ha avlidit på den i beslutet fastställda dödsdagen, om inte något annat visas.

RP 82/2004
FvUB 1/2005
RSv 1/2005

Om en tidsfrist enligt lag räknas från en persons död, skall tidsfristen dock efter att personen har dödförklarats räknas från den dag då beslutet gavs.

2 kap.

Dödförklaring genom beslut av domstol

3 §

Dödförklaring utan väntetid

Om en försvunnen person vid försvinnandet varit med i en olycka som orsakat omedelbar livsfara eller befunnit sig i någon annan motsvarande situation och det inte finns skäl att anta att han eller hon har räddats, kan ansökan om dödförklaring av personen göras omedelbart efter försvinnandet.

4 §

Dödförklaring efter väntetid

Dödförklaring av en försvunnen person kan i andra än i 3 § avsedda fall sökas efter en väntetid. Väntetiden räknas från den tidpunkt vid vilken den försvunna personen veterligen senast var vid liv.

Om den försvunna personen vid försvinnandet befann sig i förhållanden förknippade med livsfara eller om det med beaktande av förhållandena vid försvinnandet och andra omständigheter annars är ytterst sannolikt att personen är död, är väntetiden ett år.

I andra än i 2 mom. avsedda fall är väntetiden fem år.

5 §

Hur ett ärende inleds

Ett ärende som gäller dödförklaring inleds genom en ansökan hos tingsrätten.

6 §

Behörig domstol

Ett ärende som gäller dödförklaring behandlas av den domstol inom vars domkrets

den försvunna personens sista hemkommun eller folkbokföringskommun är belägen.

Om det ansöks om dödförklaring av flera personer som försvunnit samtidigt, kan ärendet behandlas av en domstol som enligt 1 mom. är behörig för någon av de försvunnas del.

Om ingen domstol i Finland enligt 1 eller 2 mom. är behörig att behandla ärendet, skall det behandlas av den domstol inom vars domkrets sökanden har sin hemkommun eller, om sökanden inte har hemkommun i Finland, av Helsingfors tingsrätt.

7 §

Vem som får ansöka om dödförklaring

Ansökan om dödförklaring får göras av den försvunna personens make eller maka, arvinge eller någon annan närstående eller av den vars rättigheter kan vara beroende av dödförklaringen. Var och en av dessa personer har också rätt att fullfölja en ansökan som gjorts av någon annan.

8 §

Hörande

Den försvunna personens make eller maka och arvingar skall ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan. Har en intressebevakare förordnats för den försvunna personen, skall också denne ges tillfälle att bli hörd.

Tillfälle att bli hörd behöver inte ges, om delgivningen skulle komma att ske genom domstols kungörelse enligt 11 kap. 9 § i rättegångsbalken.

Tingsrätten kan vid behov höra polisen eller någon annan myndighet med anledning av ansökan.

9 §

Kallelse och delgivning av den

Om det har utretts att det finns förutsättningar för att förklara en försvunnen person död, skall domstolen i de fall som avses i 4 § kalla personen att anmäla sig hos domstolen senast på en i kallelsen bestämd dag. I

kallelsen skall det nämnas att den försvunna personen kan dödförklaras om han eller hon inte anmäler sig. Domstolen skall samtidigt kalla alla som kan lämna uppgifter om huruvida den försvunna personen lever eller är död att inom samma tid lämna dessa uppgifter till domstolen.

Kallelsen delges genom kungörelse på det sätt som föreskrivs i 11 kap. 10 § i rättegångsbalken. Domstolen skall publicera en kungörelse om kallelsen i den officiella tidningen senast tre månader före den bestämda dagen.

10 §

Domstolens beslut om dödförklaring

Den försvunna personen skall efter den bestämda dag som avses i 9 § dödförklaras genom beslut av domstolen, om domstolen inte har fått uppgifter om att personen lever eller är död och om det annars finns förutsättningar för dödförklaring.

11 §

Fastställande av dödsdag

När domstolen dödförklarar en person som är försvunnen, skall den fastställa en dag då personen anses ha avlidit.

Som dödsdag skall fastställas den dag då det är mest sannolikt att den försvunna personen har avlidit. Om en sådan dag inte kan slås fast, skall den dag då personen sannolikt senast har avlidit fastställas som dödsdag. Den sista dag som kan fastställas som dödsdag är dock den dag då det gått fem år sedan den försvunna personen veterligen senast var vid liv.

3 kap.

Dödförklaring genom beslut av magistrat

12 §

Förutsättningar

En person kan dödförklaras genom beslut av magistraten när det gått

1) hundra år från utgången av det kalenderår under vilket personen föddes, och

2) fem år från utgången av det kalenderår under vilket personen veterligen senast var vid liv.

13 §

Magistratens skyldighet att ta upp ärenden

Magistraten skall årligen på eget initiativ utreda om uppgifterna i befolkningsdatasystemet anger att sådana personer är vid liv som enligt 12 § kan dödförklaras.

14 §

Behörig magistrat

Ett ärende som gäller dödförklaring behandlas av den magistrat inom vars verksamhetsområde personens sista hemkommun eller folkbokföringskommun är belägen.

Om ingen magistrat i Finland enligt 1 mom. är behörig att behandla ärendet, skall det behandlas av magistraten i Helsingfors.

15 §

Utredningsskyldighet

Om den förutsättning för dödförklaring som anges i 12 § 1 punkten föreligger, skall magistraten inhämta den utredning som skäligt kan fås och som visar om personen varit vid liv under de fem senaste kalenderåren.

16 §

Kallelse och delgivning av den

Om det har utretts att det finns förutsättningar för att förklara en person död, skall magistraten kalla personen att anmäla sig hos magistraten senast på en i kallelsen bestämd dag. I kallelsen skall det nämnas att den i kallelsen avsedda personen kan dödförklaras om han eller hon inte anmäler sig. Magistraten skall samtidigt kalla alla som kan lämna uppgifter om huruvida personen lever eller är

död att inom samma tid lämna dessa uppgifter till magistraten.

Om en giltig adress antecknats för personen i fråga i befolkningsdatasystemet, skall kallelsen skickas under denna adress. Framgår det av befolkningsdatasystemet eller av andra befolkningsböcker att personen i Finland har en make eller maka eller i 2 kap. 1 eller 2 § i ärvdabalken (40/1965) avsedda släktingar, skall kallelsen delges maken eller maken och minst en av släktingarna. Om en intressebevakare har förordnats för personen i fråga, skall kallelsen också delges denne.

Om personen i fråga inte har en i 2 mom. avsedd adress, make eller maka, släkting eller intressebevakare, skall kallelsen delges genom offentlig delgivning i den ordning som föreskrivs i 62 § i förvaltningslagen (434/2003). Magistraten skall publicera en kungörelse om kallelsen i någon månads första nummer av den officiella tidningen senast tre månader före den bestämda dagen.

17 §

Magistratens beslut om dödförklaring

Personen i fråga skall efter den bestämda dag som avses i 16 § dödförklaras genom beslut av magistraten, om magistraten inte har fått uppgifter om att personen lever eller är död och om det annars finns förutsättningar för dödförklaring.

18 §

Fastställande av dödsdag

När magistraten dödförklarar en person, skall den fastställa en dag då personen anses ha avlidit.

Som dödsdag skall fastställas den 1 januari det år som börjar efter det att det gått hundra år sedan personen föddes och fem år sedan personen veterligen senast var vid liv. Om det med stöd av de omständigheter som framkommit går att fastställa vilken dag personen sannolikt avled, skall denna dag dock fastställas som dödsdag.

19 §

Delgivning av magistratens beslut

Framgår det av befolkningsdatasystemet eller av andra befolkningsböcker att den dödförklarade personen i Finland har en make eller maka eller i 2 kap. 1 eller 2 § i ärvdabalken avsedda släktingar, skall magistratens beslut delges maken eller maken och minst en av släktingarna. Om en intressebevakare har förordnats för den dödförklarade personen, skall beslutet också delges denne.

4 kap.

Återbäring av egendom

20 §

Skyldighet att återbära egendom

Om den dödförklarade är vid liv, har denne rätt att få tillbaka sin egendom av den som tagit egendomen i sin besittning till följd av dödförklaringen. Detta förutsätter dock att den dödförklarade framställer ett krav på återbäring inom tre år efter det att han eller hon fick kännedom om dödförklaringen.

Om den dödförklarade visas ha avlidit vid någon annan tidpunkt än på den i beslutet fastställda dödsdagen och om därför någon annan än den som till följd av dödförklaringen tagit den dödförklarade personens egendom i sin besittning har rätt till egendomen, skall innehavaren återbära egendomen till den som har rätt till den. Detta förutsätter dock att den som har rätt till egendomen framställer ett krav på återbäring inom tre år efter det att han eller hon fick kännedom om sin rätt till egendomen.

Har egendomen överlåtits till tredje man, står överlåtelsen fast om innehavaren när denne fick egendomen i sin besittning inte visste eller borde ha vetat att överlåtaren inte var egendomens rätta ägare. Detsamma gäller vid överlåtelse av panträtt och nyttjanderätt.

21 §

Annan prestationsskyldighet

Om den egendom som skall återbäras inte finns kvar eller av någon annan orsak inte kan återbäras, skall dess värde ersättas.

Har värdet av den egendom som skall återbäras minskat väsentligt till följd av slitage eller skada, skall den återbäringsskyldige ersätta värdeminskningen. Har egendomens värde minskat av någon annan orsak, skall den återbäringsskyldige betala en skälig ersättning för värdeminskningen, om det anses finnas särskilda skäl till detta.

Om den egendom som skall återbäras utgörs av pengar, skall den återbäringsskyldige betala ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) på återbäringsskyldigt belopp från den tidpunkt vid vilken den återbäringsskyldige fick egendomen i sin besittning. Den avkastning som erhållits av annan egendom skall återbäras eller dess värde ersättas. Den återbäringsskyldige skall också betala skälig ersättning för den nytta som erhållits av egendomen, om inte sådan ersättning kan anses ingå i den ersättning som betalas för värdeminskningen. Ränta skall dock betalas, avkastningen återbäras eller dess värde ersättas eller nytta ersättas tidigast från den tidpunkt vid vilken den återbäringsskyldige fick kännedom om att han eller hon inte har rätt till egendomen.

Om den egendom som skall återbäras utgörs av pengar eller om egendomens värde skall ersättas, skall den återbäringsskyldige betala ränta enligt 4 § 1 mom. i räntelagen från den tidpunkt vid vilken kravet på återbäring framställdes.

Om prestationsskyldighet enligt 1—4 mom. skall anses vara oskälig med beaktande av omständigheterna, kan den jämkas.

22 §

Kostnader som lagts ner på egendomen

Den återbäringsskyldige har rätt till ersättning för de nödvändiga kostnader denne lagt ner på den egendom som skall återbäras samt för sådana kostnader som varit till nytta och som uppstått innan den återbäringsskyldige

fick kännedom om att han eller hon inte har rätt till egendomen.

5 kap.

Bestämmelser som hör till området för den internationella privaträtten

23 §

Finska myndigheters internationella behörighet

En finsk domstol eller magistrat får pröva ett ärende som gäller dödförklaring, om den person vars dödförklaring saken gäller är finsk medborgare eller om dennes sista kända boningsort eller hemvist är i Finland.

En finsk domstol får pröva ett ärende som gäller dödförklaring också om sökandens viktiga intressen talar för att ärendet skall avgöras i Finland. Dessutom krävs det att sökanden inte kan föra ärendet till prövning i den stat där den person som dödförklaringen gäller är medborgare eller i den stat där denne veterligen sist var bosatt eller hade hemvist, eller att inledandet av ärendet i en främmande stat skulle orsaka sökanden oskäliga svårigheter.

24 §

Tillämplig lag

I ett ärende som gäller dödförklaring skall finsk lag tillämpas.

25 §

Erkännande av beslut som meddelats i en främmande stat

Ett beslut om dödförklaring som har meddelats i en främmande stat skall utan särskild stadfästelse anses vara giltigt i Finland, om beslutet har meddelats av en myndighet i den stat där personen i fråga var medborgare vid den tidpunkt då beslutet meddelades eller där denne hade sin sista kända boningsort eller hemvist.

26 §

Grunderna för att lämna beslut utan erkännande

Ett beslut som avses i 25 § erkänns dock inte i Finland, om

1) ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för den finska rättsordningen,

2) beslutet står i strid med ett beslut som meddelats i Finland om dödförklaring av personen i fråga, eller om

3) beslutet står i strid med ett tidigare beslut som meddelats i någon annan stat om dödförklaring av samma person och det tidigare beslutet erkänns i Finland.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Kostnader

Den på vars ansökan en försvunnen person har förklarats död genom beslut av en domstol har rätt att få ersättning ur den dödförklarades kvarlåtenskap för de kostnader som dödförklaringen orsakat.

28 §

Magistratens rätt att få upplysningar

Statliga och kommunala myndigheter samt andra offentligrättsliga samfund, Folkpensionsanstalten, Pensionskyddscentralen och pensionsanstalter samt offentliga och privata producenter av social-, hälsovårds- och

Helsingfors den 4 mars 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

sjukvårdstjänster är utan hinder av sekretessbestämmelserna skyldiga att på begäran avgiftsfritt lämna magistraten de upplysningar som den behöver vid skötseln av den uppgift som nämns i 3 kap. för att reda ut om en person lever eller är död.

29 §

Behörig myndighet i landskapet Åland

I landskapet Åland sköter länsstyrelsen de uppgifter som enligt denna lag ankommer på magistraten.

30 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om de meddelanden som skall lämnas om beslut om dödförklaring utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 9 mars 2005.

Genom denna lag upphävs lagen av den 23 april 1901 om dödförklaring (15/1901) jämte ändringar.

Om en sådan förteckning som befolkningsregisterförare enligt 4 a § 2 mom. i den upphävda lagen skall sända till allmänna åklagaren har kommit fram innan denna lag träder i kraft, skall de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet tillämpas på behandlingen av ärenden som gäller dödförklaring av i förteckningen nämnda personer.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 128

L a g

om ändring av 6 § i lagen om beräkning av laga tid

Given i Helsingfors den 4 mars 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 25 april 1930 om beräkning av laga tid (150/1930) 6 §, sådan den lyder i lag 662/1978, som följer:

6 §

Missnöjesanmälan, inlämnande av ändringsansökan, bemötande därav, tjänsteansökan och andra åtgärder som skall vidtas inom en bestämd tid vid domstol eller någon annan myndighet eller vid en officiell förrättning, skall ske senast den sista dagen av den bestämda tiden. Skall åtgärden vidtas i ett ämbetsverk, skall det ske före utgången av verkets öppettid, och skall åtgärden vidtas vid

en domstols sammanträde eller någon annan förrättning, skall det ske före sammanträdet eller förrättningens slut.

Om ett ärende som är anhängigt vid domstol tas upp till behandling ett angivet klockslag på den utsatta dagen, skall den åtgärd som hänför sig till behandlingen av ärendet dock vidtas då.

Denna lag träder i kraft den 9 mars 2005.

Helsingfors den 4 mars 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 129**L a g****om ändring av 7 kap. 6 och 8 § i lagen om aktiebolag**

Given i Helsingfors den 4 mars 2005

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 29 september 1978 om aktiebolag (734/1978) 7 kap. 6 § och 8 § 1 mom., sådana de lyder i lag 145/1997, som följer:

7 kap.

Egna aktier

6 §

Ett privat aktiebolag får inte förvärva alla sina egna aktier. I ett publikt aktiebolag får ett sådant beslut om att förvärva egna aktier som avses i 3 § inte fattas på sådant sätt att det sammanlagda nominella beloppet av de aktier i bolaget som tillhör bolaget och dess dottersamfund eller röstetalet för dessa aktier efter förvärvet överskrider en tiondel av bolagets aktiekapital eller av röstetalet för samtliga aktier.

Helsingfors den 4 mars 2005

8 §

Om det sammanlagda nominella beloppet av de aktier i bolaget som tillhör ett publikt aktiebolag och dess dottersamfund eller röstetalet för dessa aktier överskrider en tiondel av bolagets aktiekapital eller röstetalet för samtliga aktier i bolaget till följd av att aktier har förvärvats så som avses i 1 § 2 mom. eller erhållits utan vederlag, skall aktierna till den del de överskrider den nämnda andelen avyttras senast tre år efter fånget.

 Denna lag träder i kraft den 9 mars 2005.
Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 282/2004
 EkUB 2/2005
 RSV 12/2005

Rådets direktiv 77/91/EEG, EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 1, senast ändrat genom anslutningsakten 2003 EGT L 236, volym 46, 23.9.2003

Nr 130

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om justitieministeriet**

Given i Helsingfors den 3 mars 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 12 juni 2003 om justitieministeriet (543/2003) 2 §, 3 § och 6 §, av dem 6 § sådan den lyder i statsrådets förordning (1125/2003), som följer

2 §

Ämbetsverk, anstalter och organ som hör till ministeriets verksamhetsområde

Till justitieministeriets verksamhetsområde hör:

högsta domstolen
högsta förvaltningsdomstolen
hovrätterna
förvaltningsdomstolarna
Ålands förvaltningsdomstol
tingsrätterna
marknadsdomstolen
arbetsdomstolen
försäkringsdomstolen

fängelsedomstolen

Brottspåföljdsverket

Kriminalvårdsväsendet med därtill hörande distriktsbyråer

Fångvårdsväsendet med därtill hörande slutna anstalter, öppna anstalter och sjukhusenheter

Fångvårdens utbildningscentral

Riksåklagarämbetet

häradenas åklagarämbeten och åklagaravdelningarna vid häradsämbetena

landskapsåklagarämbetet i landskapet Åland

häradenas exekutionsverk och exekutionsavdelningarna vid häradsämbetena

landskapsfogdeämbetet i landskapet Åland
de statliga rättshjälpsbyråerna

Konkursombudsmannens byrå

Rättspolitiska forskningsinstitutet

Rättsregistercentralen
Centralen för undersökning av olyckor
Dataombudsmannens byrå och datasekretessnämnden

Sametinget
Europeiska institutet för kriminalpolitik, verksamt i anslutning till Förenta Nationerna

konsumentklagonämnden
domarförslagsnämnden
brottskadenämnden
nämnden för namnändring

3 §

Ministeriets organisation

Vid justitieministeriet finns en justitieförvaltningsavdelning, en lagberedningsavdelning och en kriminalpolitisk avdelning.

Från avdelningarna fristående enheter vid ministeriet är förvaltningsenheten, ekonomienheten, internationella enheten, enheten för intern revision, ett dataadministrativt ansvarsområde och informationsenheten.

I ministeriets arbetsordning finns närmare bestämmelser om ministeriets organisation och uppgifter.

6 §

Behörighetsvillkor för tjänstemännen

Behörighetsvillkor är:

1) för kanslichefen juris kandidatexamen och god förtroenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

2) för regeringsråd som är avdelningschef juris kandidatexamen och förtrogenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

3) för avdelningschefen vid lagberedningsavdelningen juris kandidatexamen, god förtrogenhet med lagberedning och statsförvaltningen samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

4) för avdelningschefen vid kriminalpolitiska avdelningen högre högskoleexamen och förtrogenhet med avdelningens verksamhetsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

5) för biträdande avdelningschef, regeringsråd och regeringssekreterare behörighet enligt 43 § reglementet för statsrådet och för regeringsråd som svarar för uppföljningen av verkställigheten och tillämpningen av språklagen dessutom utmärkt förmåga att använda finska och svenska i tal och skrift,

6) för biträdande avdelningschef såsom lagstiftningsdirektör och för lagstiftningsråd såsom byråchef eller chef för en enhet vid lagberedningsavdelningen juris kandidatexamen och god förtrogenhet med lagberedning samt i praktiken visad ledarförmåga,

7) för förvaltningsdirektören juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

8) för ekonomidirektören högre högskoleexamen förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

9) för lagstiftningsråd vid lagberedningsavdelningens granskningsbyrå juris kandidat-

examen och för lagstiftningsråd som granskar finskspråkiga författningstexter dessutom god förtrogenhet med lagberedning och för lagstiftningsråd som granskar svenskspråkiga författningstexter utmärkta kunskaper i det svenska språket och god förtrogenhet med lagberedning eller svenskt lagspråk, för övriga lagstiftningsråd vid lagberedningsavdelningen juris kandidatexamen eller någon annan högre högskoleexamen samt den förmåga att forska och planera som krävs vid lagberedning,

10) för direktör, dataadministrationsdirektör och direktör för datateknikcentralen högre högskoleexamen och förtrogenhet med enhetens verksamhetsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

11) för utskökningsdirektör juris kandidatexamen och förtrogenhet med enhetens verksamhetsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap,

12) för utvecklingschef, konsultativ tjänsteman och planeringschef högre högskoleexamen,

13) för överinspektör som följer verkställigheten och tillämpningen av språklagen högre högskoleexamen och utmärkt förmåga att använda finska och god förmåga att använda svenska i tal och skrift,

14) för övriga tjänstemän annan utbildning som uppgifterna kräver.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 3 mars 2005

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Konsultativ tjänsteman Olli Muttilainen

Nr 131

Statsrådets förordning**om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor**

Given i Helsingfors den 3 mars 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 689/2001:

1 §

Till rehabilitering kan godkännas en person som behöver rehabilitering och:

1) vars make har skadats eller insjuknat till följd av krigen 1939–1945 så att hans invaliditetsgrad enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) är minst 50 procent. Ytterligare förutsätts att makarna bor tillsammans. Intagning av en krigsinvalid för institutionsvård hindrar dock inte rehabilitering av maken;

2) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i 1 punkten har dött år 1976 eller därefter, om makens invaliditetsgrad vid hans död har varit minst 40 procent; och

3) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i 1 punkten har dött år 1976 eller därefter och som får full försörjningspension efter maken fastän den skadades eller insjuknades invaliditetsgrad inte har kunnat fastställas; samt

4) vars make har dött eller försvunnit till följd av krigen 1939–1945 och som får försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst. En person som på nytt har blivit berättigad till försörjningspension när ett senare ingånget äktenskap blivit upplöst kan inte godkännas till rehabilitering.

Vid val av personer som skall rehabiliteras

skall företräde ges sådana i 1 mom. 1 punkten avsedda personer vars make har en invaliditetsgrad på 100 procent. Deras rehabilitering kan vid behov upprepas årligen.

2 §

En anstaltsrehabiliteringsperiod varar två veckor. Om rehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock tre veckor.

En dagrehabiliteringsperiod varar 10 dagar. Om dagrehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock 15 dagar.

Öppen rehabilitering kan omfatta en serie på högst 15 behandlingstillfällen. Kostnaderna för behandlingsserien får inte överstiga 550 euro per rehabiliteringsklient, dock så att kostnaderna för öppen rehabilitering som ges i hemmet får inte överstiga 825 euro per rehabiliteringsklient.

3 §

Statskontoret väljer på basis av ansökningar de personer som skall rehabiliteras. Till ansökan skall bifogas ett läkarintyg som visar behovet av rehabilitering. Till en ansökan om

öppen rehabilitering skall bifogas en remiss eller en kopia av den.

4 §

Anstaltsrehabilitering och dagrehabilitering ges på sådana rehabiliteringsanstalter som Statskontoret godkänt. Öppen rehabilitering kan ges av serviceproducenter och självständiga yrkesutövare som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Statskontoret betalar kostnaderna för rehabiliteringen direkt till rehabiliteringsanstalterna, serviceproducenterna och de självständiga yrkesutövarna.

Helsingfors den 3 mars 2005

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

5 §

Utgifterna för rehabiliteringen ersätts av det anslag som i statsbudgeten för år 2005 reserverats för ändamålet under moment 33.22.56.

6 §

Statskontoret ger vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2005 och gäller till och med den 31 december 2005.

Regeringsråd Riitta Kuusisto

Nr 132

Kommunikationsministeriets förordning**om taxitaxor**

Given i Helsingfors den 25 februari 2005

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på beställningstrafik som utförs med personbil, och som inte är linjetrafik eller köptrafik. Med denna förordning bestäms om den högsta tillåtna taxitaxan.

2 §

Taxans struktur

Taxitaxan kan bestå av två eller flera delar som kan vara:

- 1) grundavgift,
- 2) avgift baserad på körsträckans längd,
- 3) väntetidsavgift,
- 4) förhandsbeställningsavgift,
- 5) assistanstillägg,
- 6) flygplatstillägg,
- 7) tillägg för varustransport.

3 §

Grundavgift

Som grundavgift får uppbäras högst 4,30 euro om transporten börjar mellan klockan 6 och 20 andra vardagar än lördag eller mellan klockan 6 och 16 lördagar, dagen före kyrkliga helger, nyår, första maj och självständighetsdagen. Övriga tider är grundavgiften högst 6,60 euro.

4 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den avgift baserad på körsträckans längd som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxeklasser på följande sätt:

Taxa I:	
1—2 personer.....	1,10 €/km
Taxa II:	
3—4 personer.....	1,32 €/km
Taxa III:	
5—6 personer.....	1,43 €/km
Taxa IV:	
över 6 personer.....	1,54 €/km

Två barn under 12 år räknas som en person då antalet passagerare räknas.

Om befördran av en passagerare förutsätter en bil med behörig bårutrustning, bestäms avgiften enligt taxa III.

5 §

Väntetidsavgift

För väntetid får uppbäras högst 31,40 euro per timme i väntetidsavgift.

Utöver vad som nämns ovan i 1 mom. får väntetidsavgift uppbäras:

- 1) i stället för avgift baserad på körsträckans längd, om körningen till följd av trafikstockning eller annan liknande orsak

sker så långsamt att väntetidsavgiften blir större än avgiften baserad på körsträckans längd,

2) då vid transportens slut returen från en körtur till taxistationen inkluderar överfart med färja eller linstyrd färja och väntetiden av färja eller linstyrd färja överskrider 30 minuter.

6 §

Tilläggsavgifter

För transporter får uppbäras följande tilläggsavgifter:

1) högst 5,20 euro i förhandsbeställningsavgift, då transporten har beställts minst 30 minuter innan den avgångstid som kunden uppgett;

2) ett flygplatstillägg, som till storleken motsvarar den avgift som tillståndshavaren måste betala för att på flygplatsen komma in på passagerarterminalområdet för att hämta kunden;

3) högst 10,00 euro i assistanstillägg, om befordran och assistans av kunden förutsätter en bil med vederbörlig bår- eller handikapputrustning;

4) högst 10,00 euro i tilläggsavgift för den tid som det tar i anspråk före transportuppdraget påbörjas att utanför stationsplatsen hämta och installera en bår som behövs vid transporten.

Den förhandsbeställningsavgift som avses ovan i 1 mom. 1 punkten får dock inte uppbäras:

1) för transporter som avses i 9 § socialvårdsförordningen (607/1983),

2) transporter som avses i 4, 5 och 6 § förordningen om service och stöd på grund av handikapp (759/1987),

3) transporter som avses i 39 § lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977),

4) transporter som avses i 4 kap. 1 – 5 § sjukförsäkringslagen (1224/2004),

5) transporter som avses i 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991),

6) transporter som avses i 36 och 46 § folkpensionslagen (347/1956),

7) skolskjutsar.

Det är inte tillåtet att uppbära andra tilläggsavgifter än de som föreskrivs i denna förordning.

7 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar får uppbäras en tilläggsavgift av högst 2,00 euro. Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

8 §

Meddelande om avgifter

Vid meddelande om avgifter enligt taxitaxan skall bestämmelserna i 11 § förordningen om prisinformation vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter (1359/1999) iakttas.

9 §

Taxameter

Vid installation och plombering av taxameter skall bestämmelserna i 17 § förordningen om bilars och släpvagnars konstruktion och utrustning (1248/2002) iakttas.

Taxiresans pris bestäms med hjälp av taxametern utom i de fall då föraren kommit överens med kunden om en lägre ersättning än de maximipriser som föreskrivs i denna förordning. Om taxametern är i olag eller om plomberingen på grund av reparation eller av annan särskild orsak har brutits, skall kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar (133/2005) iakttas.

10 §

Användning av taxameter

Området kring en station i enlighet med trafiktillståndet fastställs med en radie av 2,5 kilometer och kallas i denna paragraf verksamhetsområde. Verksamhetsområdet kan också vara större.

Inom verksamhetsområdet tillämpas grundavgift på färden till kunden. Taxametern ställs in på den taxeklass som motsvarar

antalet passagerare då bilen står till passagerarens eller passagerarnas förfogande. Om det är fråga om en förhandsbeställning får taxametern sättas i gång först vid avgångstiden enligt beställningen.

Då kunden beställer en taxibil till en adress utanför verksamhetsområdet ställs taxametern in på taxa I vid gränsen av området. Om man utgående från antalet passagerare har rätt att debitera en taxa högre än taxeklass I, har chauffören för returesans del rätt att nollställa mätaren och mäta avgiften enligt den taxa som passagerarantalet förutsätter.

Vid transport av en passagerare får taxa-

metern vara i gång under körning på verksamhetsområdet. Utanför verksamhetsområdet får taxametern vara i gång enbart på enkelriktad körtur eller under väntetiden.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2005.

Genom denna förordning upphävs kommunikationsministeriets förordning av den 15 maj 2003 om taxitaxor (407/2003).

Helsingfors den 25 februari 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Nr 133

Kommunikationsministeriets förordning om ruttaxor för taxibilar

Given i Helsingfors den 25 februari 2005

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på regelbundna transporter i beställningstrafik som arrangeras av kommunen eller samkommunen och sker med sedvanlig taxibil. Med regelbundna transporter avses i denna förordning transporter som beställs i förväg för samma eller nästan samma färdsträcka och som körs minst fyra gånger under en 30-dagars period.

Genom denna förordning bestäms om den högsta tillåtna ruttaxan.

2 §

Taxans struktur

Ruttaxan kan bestå av en eller flera delar som kan vara:

- 1) avgift baserad på körsträckans längd,
- 2) väntetidsavgift,
- 3) assistanstillägg,
- 4) tillägg för varutransport.

3 §

Avgift baserad på körsträckans längd

Den på körsträckans längd baserade avgiften som bestäms enligt körsträckans längd och antalet passagerare indelas i fyra taxe-

klasser i enlighet med bilagan till denna förordning. Passagerarantalet i de olika taxeklasserna är olika för skolskjutsar och andra transporter för vilka ruttaxa tillämpas. Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Taxeklassen bestäms enligt det största antal passagerare som transporteras samtidigt. I fråga om skolskjutsar påverkas taxeklassen inte av om några elever tillfälligt är frånvarande.

Om inget annat överenskommit anses ruttens start- och slutpunkt vara stationsplatsen för den förare som har hand om transporten.

4 §

Väntetidsavgift

För väntetid får i väntetidsavgift uppbäras högst 2,45 euro för varje full fem minuters period. Väntan avbryter inte ruttan.

Väntetidsavgift får uppbäras endast om ruttan inkluderar överfart med färja eller linstyrd färja eller om man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av väntetidsavgift och om avgiftens belopp.

5 §

Assistanstillägg

För transporten får högst 6,70 euro uppbä-

ras i assistanstillägg, om befordran och assistans av passageraren förutsätter en bil med behörig bår- eller handikapputrustning, under förutsättning att man särskilt kommit överens med beställaren om uppbärande av assistanstillägg.

6 §

Tillägg för varutransport

För transport av stora föremål och hundar får uppbäras en tilläggsavgift av högst 2,00 euro. Tilläggsavgift får dock inte uppbäras för

Helsingfors den 25 februari 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

passagerarens normala bagage eller för en synskadad persons ledarhund.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2005.

Genom denna förordning upphävs kommunikationsministeriets förordning av den 15 maj 2003 om ruttaxor för taxibilar (406/2003).

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Bilaga

Avgifterna i euro:

Ruttens längd i km, högst	Taxeklass I 1—4 elever 1—2 personer	Taxeklass II 5—7 elever 3—4 personer	Taxeklass III 8—10 elever 5—6 personer	Taxeklass IV 11—13 elever 7 eller flera per- soner
5	8,20	9,05	9,45	10,25
10	9,80	10,80	11,30	12,30
15	12,50	13,75	14,40	15,65
20	15,20	16,70	17,50	19,00
25	17,90	19,65	20,55	22,35
30	20,55	22,65	23,65	25,70
35	23,25	25,60	26,75	29,05
40	25,95	28,55	29,85	32,45
45	28,55	31,45	32,85	35,70
50	31,30	34,45	36,00	39,15
55	34,00	37,40	39,10	42,50
60	36,70	40,35	42,20	45,85
65	39,35	43,30	45,30	49,20
70	42,05	46,25	48,35	52,55
75	44,70	49,15	51,40	55,85
80	47,35	52,10	54,50	59,20
85	50,05	55,05	57,55	62,55
90	52,75	58,00	60,65	65,95
95	55,45	60,95	63,75	69,30
100	58,10	63,95	66,85	72,65
över 100 km	0,59 €/km	0,65 €/km	0,68 €/km	0,74 €/km

Vid andra transporter än skolskjutsar räknas två barn under 12 år som en person.

Nr 134

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 6 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om verkställande av systemet med exportbidrag och säkerheter samt import-, export- och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter**

Given i Helsingfors den 2 mars 2005

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 20 december 2002 om verkställande av systemet med exportbidrag och säkerheter samt import-, export- och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter (1363/2002) 6 § 3 mom. som följer:

6 §

Beslut om sanktioner, återindrivning och förverkande av säkerheter

totala beloppet per exportdeklaration är högst 100 euro, med undantag för sådana fall då gränsen underskrids av samma sökande och för samma produkt upprepade gånger utan godtagbar orsak.

Återbetalning av belopp som betalats utan grund, säkerheter som frisläppts utan grund, räntor och sådana belopp som avses i artikel 51.4 i exportförordningen krävs inte om det

Denna förordning träder i kraft den 9 mars 2005.

Helsingfors den 2 mars 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Michael Nylund

Nr 135

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om fördelningen av det anslag som av statsmedel skall betalas för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt om lämnandet av redovisning angående användningen av anslaget**

Given i Helsingfors den 3 mars 2005

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 a § 4 mom. och 3 b § 3 mom. i lagen av den 24 februari 1978 om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering (159/1978), sådana de lyder i lag 1350/2004 som följer:

1 §

Fördelningen av anslaget mellan universitet

Av det anslag som institutet för arbetshygien erhållit med stöd av 3 a § i lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering (159/1978) kan institutet till universiteten i Helsingfors, Kuopio, Uleåborg, Tammerfors och Åbo betala ersättning uppgående till högst 70 000 euro per universitet för avlönings- och andra kostnader för de tjänster som kliniska lärare som, med tanke på den utbildning av specialister inom företagshälsovården som dessa universitet ger, skall inrättas vid samtliga dessa universitet. Institutet för arbetshygien kan betala ersättningen efter att av universiteten ha erhållit en skriftlig föreställning om de tjänster som skall inrättas vid respektive universitet samt en kalkyl över avlönings- och andra kostnader.

Institutet för arbetshygien kan dessutom av det i 1 mom. avsedda anslaget betala ersättning uppgående till sammanlagt 100 000 euro till i 1 mom. nämnda universitet för kostnader föranledda av det av Helsingfors universitet samordnade och för universiteten gemensamma virtuella universitetet, för att användas till utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt för utvecklandet och

den riksomfattande samordningen av denna utbildning. Institutet för arbetshygien kan betala ersättningen till universiteten efter att institutet av Helsingfors universitet har fått en skriftlig föreställning om det virtuella universitetsprojektet som hänför sig till utvecklandet av utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt en kalkyl över de kostnader som föranleds av genomförandet.

Om de uppgifter som angivits i de föreställningar eller kalkyler som avses i 1 och 2 mom. ändras, skall universiteten omedelbart underrätta institutet för arbetshygien om detta.

2 §

Fördelningen av anslaget till institutet för arbetshygien

Institutet för arbetshygien kan använda anslag som det erhållit med stöd av 3 a § i lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering även för sådana kostnader för utbildning av specialister inom företagshälsovården som institutet för arbetshygien själv gett, och som föranleds av

1) inrättandet av en tjänst som specialläkare som utbildar specialister inom företagshälsovården,

2) inrättandet av åtta specialiseringstjänster

för specialister inom företagshälsovården, samt

3) utarbetandet och underhållet av adb-program som hänför sig till utvecklandet av utbildningen för specialister inom företagshälsovården samt av den förvaltning som hänför sig till utbildningen av specialister inom företagshälsovården.

Institutet för arbetshygien får inte använda i 1 mom. avsett anslag för de kostnader som institutet erhåller statsandel för i enlighet med 3 § 1 mom. i lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering.

3 §

Lämnande av redovisningar om användningen av anslag

Universiteten skall före utgången av mars följande år skriftligen till institutet för arbets-

Helsingfors den 3 mars 2005

hygien lämna en i 3 b § 3 mom. i lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering avsedd redovisning angående 2005.

Institutet för arbetshygien skall före utgången av juni följande år skriftligen till social- och hälsovårdsministeriet lämna i 3 b § 3 mom. i lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering avsedda redovisningar och sammandrag angående 2005.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 3 mars 2005 och gäller till och med den 31 december 2005. Förändringen tillämpas dock från och med den 1 mars 2005.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Medicinalråd *Matti Lamberg*

Nr 136

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats andra än trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädbestånd och jordbrukets produktionsbyggnader under år 2004

Utfärdat i Helsingfors den 3 mars 2005

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av ersättningar för översvämningsskador som förorsakats andra än trädgårdsprodukter, bärgad skörd, trädbestånd och jordbrukets produktionsbyggnader under år 2004.....	13/05	3.3.2005	9.3.2005

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 3 mars 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Velimatti Mukkila

Nr 137

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av lagringsstöd för
trädgårdsprodukter 2004

Utfärdat i Helsingfors den 3 mars 2005

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av lagringsstöd för trädgårdsprodukter 2004	14/05	3.3.2005	9.3.2005

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 3 mars 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Velimatti Mukkila

Nr 138

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2004**

Utfärdat i Helsingfors den 4 mars 2005

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2004	15/05	4.3.2005	9.3.2005

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 4 mars 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Velimatti Mukkila